

ἔλην, καὶ συναΐξας ἑκατὸν στατῆρας ¹, προσέφερεν αὐτοὺς εἰς τὸν Ἀλκιβιάδην, καὶ τὸν παρεκάλει νὰ τοὺς δεχθῆ. Γελάσας δὲ, καὶ εὐχαριστηθεὶς διὰ τοῦτο ὁ Ἀλκιβιάδης, ἐκάλεσεν εἰς δεῖπνον αὐτὸν, καὶ ἐστιάσας καὶ φιλοξενήσας αὐτὸν, τῷ ἀπέδωκε τὸ χρυσίον του, καὶ τὸν ἐπρόσταξε τὴν ἐπαύριον εἰς τὴν δημοπρασίαν τῶν δημοσίων φόρων νὰ παρουσιασθῆ ὡς ἀγοραστῆς καὶ νὰ ὑπερθεματίσῃ. Ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος ἤθελε ν' ἀποφύγῃ, διότι πολλῶν ταλάντων ἦτον ἡ ἀγορά. Ὁ Ἀλκιβιάδης ὁμῶς τὸν ἠπέιλησεν ὅτι θὰ τὸν μαστιγώσῃ ἂν δὲν ὑπακούσῃ ², διότι ὁ ἴδιος εἶχεν ἰδιαιτέραν τινὰ δυσαρέσκειαν τότε κατὰ τῶν τελωνῶν ³. Ἦλθε λοιπὸν τὴν αὐγὴν ἀμέσως εἰς τὴν ἀγορὰν, καὶ προσέθεσεν εἰς τὴν δημοπρασίαν τάλαντον ⁴. Τότε οἱ τελῶναι συνῆλθον ἀγανακτοῦντες, καὶ τὸν ἔλεγον νὰ ὀνομάσῃ τὸν ἐγχυητήν του, πεπεισμένοι ὄντες ὅτι δὲν θὰ εὔρισκε. Ταραχθεὶς δ' ὁ ἄνθρωπος ἀνεχώρει, ὅταν ὁ Ἀλκιβιάδης, μακρόθεν ἰστάμενος, εἶπε πρὸς τοὺς ἄρχον-

1) Ὁ ἀργυροῦς στατῆρ ἦτον τετράδραχμον· συνήθως ὁμῶς ἀπεκάλουν οὕτω τοὺς χρυσοῦς, οἵτινες δύο δραχμῶν σταθμὸν ἄγοντες ἤξιζον 20, ἦτοι περίπου 96 τοῦ σημερινοῦ νομίσματος.

2) Τοῦτο ἐδύνατο ὁ Ἀλκιβιάδης, εἰὼτι ἡ θέσις τῶν μετοίκων ἦτον πολὺ κατωτέρα ἐν Ἀθήναις παρὰ ἡ τῶν πολιτῶν, καὶ μέτοικος οὐδ' εἰς τὸ δικαστήριον ἐδύνατο νὰ παρουσιασθῆ, εἰμὴ δι' ἐνὸς Ἀθηναίου προστάτου.

3) Τελῶναι ἦσαν οἱ ἐνοικιασταὶ τῶν δημοσίων εἰσοδημάτων, ἅτινα πάλιν οὐχὶ κατ' εὐθείαν, ἀλλὰ δι' ἐνοικιάσεως εἰσεπράττοντο.

4) 6000 τῶν τότε δραχμῶν, περὶ τὰς 28800 τῶν σημερινῶν.

